

יום א', ל' בשבט, א' דר"ח אדר תשס"ד (22 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

היום א' דראש חודש אדר: "זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!" [תהלים קי"ח 24]

משנכנס אדר מרבים בשמחה!

אמנם אנחנו על סף כניסתנו לחודש השמח מכולם בלוח שלנו, חודש אדר, "...אשר שָׁבְרוּ אויבי היהודים לשלוט בהם, ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם!" [אסתר ט' 1] אך בצאת החודש הקודם, חודש טבת, ציינו כי: "בשעה שבני ישראל נאנקו תחת עול המצרים, שמע כל אחד מהם גם את האנחה של אחיו, וכאב לו את כאבו וסבלו. ובשכר זה, שבני ישראל במצרים גילו רגש של אחווה ורעות זה לזה, גם הקב"ה שמע את נאקתם והוציא אותם מעבדות לחירות ומשיעבוד לגאולה..." [ר' את הדף של כ"ח בטבת]

על רקע זה, ואולי גם כדי להיכנס טוב יותר לרוח של חודש אדר, שבו אנחנו חוגגים את חג הפורים לא רק במישור הפרטי - עם משתה ושמחה, אלא אדרבא! גם במישור הכללי - עם משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים; המאמר הבא:

=הוא נכנס לבית הכנסת. אמרתי לו 'שלום' בניענוע ראשי, כפי שאני נוהג תמיד לעשות. התנהגותו נראתה לי מוזרה, ולא הבנתי... המשכתי להתפלל. חלפו כמה דקות.

הוא ניגש אלי ושאל, "הלא שמעת?" "שמעתי מה?" השבתי לו. כמעט ופקעה סבלנותו. "האם לא שמעת?!" עכשיו הבנתי שהוא התכוון לפיגוע אתמול בלילה במדרחוב בן-יהודה, מקום הומה אדם - לא רק של ישראלים, אלא גם בתיירים. הגעתי למסקנה שהוא התכוון שמי שאנו מכירים נפגע או, חלילה, נרצח.

"לגבי מי?" שאלתי. הוא הסתכל אלי כאילו נפלתי מפלנטה אחרת.

"לגבי מי?! לגבי כל אחד ואחד שנפגע אתמול בלילה."

"כן", השבתי. "בוודאי שמעתי."

"אז למה אינך בוכה?"

דבריו חדרו בי. מלמדינו חז"ל כי דברים שיוצאים מן הלב נכנסים ללב. למה לא בכיתי? לא יכולתי לענות. מה קרה לי? מה קרה לכולנו? הפכנו לאבן. יש שקוראים לזה "קהות". יש שהיו קוראים לו "טראומה לאומית שיתופית". כל התירוצים חסרי ערך. אין תירוצ.

...אך לא את דעתנו איבדנו, איבדנו את לבנו. וזו הסיבה שאנו ממשיכים לאבד נפשות.

כאשר יצאתי מבית הכנסת, הוא אמר לי - עם דמעות רותחות זולגות מעיניו: "שמעתי פעם כי התורה מלמדת שלכל דמעה שנופלת מהעיניים, נשמרת עוד טיפה של דם..."

כאשר אויבינו פוגעים בנו ואנחנו איננו מגיבים [הכוונה לא לתגובה צבאית, אלא אישית של כל אחד ואחד מאיתנו], כיוון שאין אנו חשים את הכאב, אזי מצבנו רופף ומסוכן. אומר קוהלת [שלמה המלך]: "עת

לבכות ועת לשחוק..." [קוהלת ג' 4] עכשיו, היא העת לבכות. יהי רצון שה' ישמור כל אחד ואחד

מאיתנו מאויבינו, כדי שלא נצטרך לבכות בעתיד. "הזורעים בדמעה, ברינה יקצורו!" [תהלים קכ"ו 5]

"ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו..." [מתוך תפילת מוסף לראש חודש]

יום נעים ושמח וחודש טוב, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום א', ל' בשבט, א' דר"ח אדר תשס"ד (22 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[הדברים הנ"ל מלוקטים ממאמר שנכתב בעקבות הפיגוע במדרחוב בן-יהודה במוצש"ק בדצמ' 2001 – ע"י חזי גולדברג שנרצח אף הוא, לפני 24 יום בפיגוע בקו 19 בירושלים. ה- 30 להירצחו יסתיימו בשבת הקרובה, ו' באדר. יהיו דברים אלה לעילוי נשמתו ויהא זכרם של כל הנרצחים ברוך.]

"ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו..." [מתוך תפילת מוסף לראש חודש]
יום נעים ושמח וחודש טוב, בציפיה לישועה!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, **ולשלומם של כל חיילי צה"ל**